

Troballes i trobades

Artistes novells del Grau en Belles Arts
de la Universitat de Barcelona

Del 27/01 al 16/03 de 2024.
Can Castells Centre d'Art CCCA,
Sant Boi de Llobregat

Troballes i trobades

Artistes novells del Grau en Belles Arts
de la Universitat de Barcelona

**Ainhoa Aldana Escobedo, Alicia Campo Bescós, Carlota Arroyo Obis,
Gianna Moreno Panadés, Paula López Ortega; i propostes de cocreació
d'artistes en formació i de professorat del Grau en Belles Arts UB**

Can Castells Centre d'Art. Sant Boi de Llobregat, Barcelona
Del 27 de gener al 16 de març de 2024

Exterior del Can Castells Centre d'Art, amb Land Rover rosa. Obra fruit del Laboratori d'Art Comunitari, amb autoria de *Las señoras que cosen y cantan* del Complex Assistencial Benito Menni i mediació de Nien Boots.

Com ho veiem des del CCCA?

Joanjo Esteban Castaneda i Manuel Morales Iglesias

El Can Castells Centre d'Art (CCCA) té com a missió fer accessible la vivència de l'art contemporani i els processos creatius a persones generalment situades al marge dels circuits artístics. Generant oportunitats d'expressió, aprenentatge i democratització comunitària de l'art.

Amb el pas del temps el CCCA ha esdevingut el centre de cultura i oci referent per a moltes persones de la ciutat. Persones que es poden trobar en un moment molt vulnerable de la seva vida i que han trobat en el centre un entorn agradable i segur. Tota la feina duta a terme al llarg d'aquests vuit anys de projecte, no hauria estat possible sense un treball col·laboratiu i la complicitat d'entitats i professionals amb els quals hem construït un espai de treball i confiança on tothom aprèn. En aquest sentit, volem destacar el conveni de col·laboració amb la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, que vam signar l'any 2018. Que ens ha portat a produir exposicions, jornades, tallers, performances..., que ens permeten assolir la missió del Centre: democratitzar l'accés a la cultura.

Conèixer de primera mà els nous llenguatges creatius, les noves metodologies, les tendències de l'art que ha de venir, pensem és vital per un centre d'art i les persones que gaudeixen de l'art. Amb les propostes dels artistes nous de la Universitat assegurarem que així passi al CCCA.

A tothom, alumnat i professorat, gràcies!

Trobar-nos en les troballes i en el CCCA

Joan Miquel Porquer Rigo, Rafael Romero Pineda, Andrea Martínez Arroyo, Micaela Botelho Ferreira, Eulàlia Grau Costa i Jaume Ros Vallverdú

Des del 2019 i durant els primers mesos de cada any, el Can Castells Centre d'Art (CCCA) convida a una exposició d'artistes novells recentment graduats en Belles Arts a la Universitat de Barcelona, en l'àmbit d'Escultura E1. El professorat del grup d'Innovació Docent Consolidat ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social – GINDOC-UB/162), amb la direcció del centre d'art, comissaria una mostra que recull una selecció de Treballs Finals de Grau de temàtica comuna, en coexistència amb projectes de cocreació artística d'artistes encara en formació, tot aplicant metodologies d'Aprenentatge Servei.

Aquest projecte continuat, que és possible a través d'un conveni entre l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat i la Universitat de Barcelona, permet a artistes novells i en formació tenir un primer contacte directe amb el món expositiu d'art contemporani sense cost afegit, en un centre de proximitat com és el CCCA, i a dialogar amb els seus públics diversos. L'exposició es fa amb l'acompanyament i diàleg amb el comissariat i altres artistes, trencant una idea solipsista de la creació –el que també exigeix flexibilitat per part de l'artista novell a l'hora de relacionar-se amb l'espai i les peces que acompanyen la seva proposta expositiva. Sempre es demana, sense que això en perjudiqui el contingut conceptual, que les obres permetin la fàcil interacció amb el públic i, si és possible, que aquest hi pugui intervenir de manera activa, raonada. Essent el CCCA un centre que té cura dels espectadors més petits, es prioritzen iniciatives que es puguin dirigir directament a aquest públic i que els convidi a participar –tant a ells com a qui els acompanya. És aquest el marc que propicia, també, que se sumin a l'exposició obres d'artistes que encara no han acabat el seu Grau –en propostes individuals o de cocreació–, que demanin explícitament la participació del públic per ser completades o adquirir sentit. En aquesta línia, resulta especialment important el moment d'inauguració de la mostra, on els artistes expliquen la raó dels seus treballs al públic i s'hi permet el diàleg; és aquest el moment també per presentar les propostes interactives, que solen acompanyar-se de fitxes o propostes pedagògiques, i que són continuades després –amb l'ajuda dels professionals del CCCA en el dia a dia de l'exposició o en classes obertes, jornades o visites comentades, dutes a terme per professorat i alumnat de la Facultat de Belles Arts UB, o pels mateixos artistes novells.

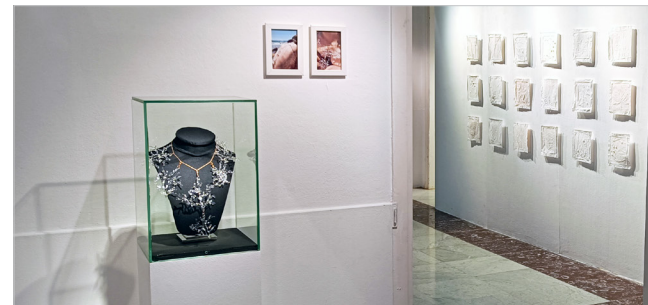
En el 2024, jugant amb el context domèstic de l'espai que té el CCCA, es proposa una exposició sota el títol de Troballes i trobades. Sota el joc dialèctic de dues paraules afins en forma i en sentit (troballa: creació, descoberta, invent; trobada: acumulació, agrupació, aplec, reunió), se seleccionen un conjunt d'obres que exploren la relació entre els objectes quotidians i la situació de l'ésser humà en el seu entorn immediat: complex, degradat i de curta memòria. Evidències de processos

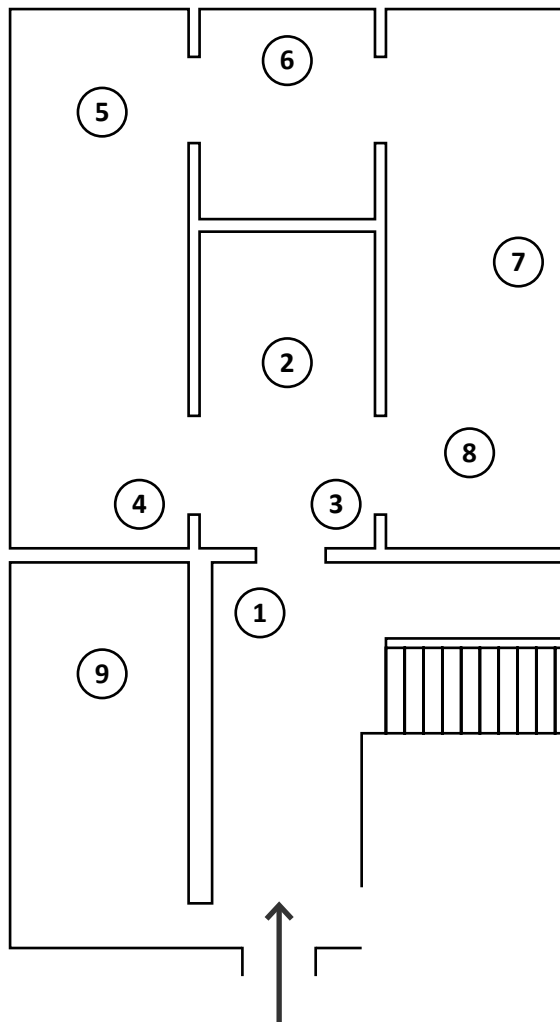

de recerca i producció artística –troballes–, però també compendis d'objectes, taxonomies, cartografies i històries –trobades–. En una apologia als racons i als rastres, artistes novells (graduats del curs 2022-2023) i artistes en formació (alumnat del curs 2023-2024) presenten conjunts escultòrics i instal·lacions de materials diversos, elegants encara que la major part de les vegades rescatats, per provocar preguntes, memòries i, amb una mica de sort, decisions als públics.

Un recorregut orientatiu per la mostra, una vegada s'hi accedeix per la porta principal, el podem concebre així.

1. En la primera sala, vestíbul de l'antiga casa, ens rep una obra de cocreació d'artistes en formació que tot just han iniciat la seva carrera. A *Natura[ment]* exploren els rastres que troben en la natura i que plasmen sobre motlles d'escaiola i extreure còpies tèxtils i perennes.
2. Continuem a la primera sala, on ens trobem una *Quimera* de Paula López. Aquesta figura mitològica, feta de troballes i de mites personals, omple l'espai d'ombres teatrals i convida a buscar-ne els petits detalls.
3. En aquesta mateixa sala, tot just girant-nos, trobem dues vitrines que contenen sinuoses joies de vidre borosilicat. Homenatjant els coralls i posidònies que trobem a vegades a la platja, *Retornar al mar* de Gianna Moreno ens fa pensar en aigua, sal i arena, i en la consciència de la fragilitat dels ecosistemes.
4. Adreçant cap a l'esquerra, en una nova sala, trobem un seguit de cadires blaves de mida descendent, acompanyades d'intervencions fotogràfiques sobre el mur. Es tracta de dues peces del projecte *Memòria*. *La memòria de Laura*, d'Ainoa Aldana, reflexionant sobre les vivències de la seva àvia, asseguda i mirant per una finestra al llarg del temps.
5. Indiscutiblement, topem a continuació amb el *Bosc* d'Alicia Campo fet d'acer ennegrit, que acompanyat del material gràfic a les parets i de les clapes metàl·liques a terra, ens puny a reflexionar sobre el (nostre) rastre humà en el medi natural.
6. La següent sala, petita i amb una gran paret negra, ressalta les propostes tèxtils de Carlota Arroyo. A través de les diferents peces que componen el projecte *Cusín*, amb la preeminència d'una gran maqueta transparent al centre del nostre camí, l'artista ens porta a fer arqueologia de la nostra casa familiar –si encara hi és.
7. Lliguem amb aquestes troballes arqueològiques en l'estança que continua, amb l'obra de cocreació *D'allò que ens deixen*. *Compartim els nostres racons*. Sobre taules i taulons, hi trobem objectes donats per distintes persones en diferents contrades, als quals el públic pot sumar penyores que tingui a casa, per constituir un arxiu itinerant de vivències i records personals.
8. A tocar de les penyores, *Miques de pa o fites en el camí II*, un llarg *emakimono* fet amb restes tèxtils i la tècnica de *patchwork* ens explica una narració visual elaborada en cocreació per artistes en formació.
9. Fent aquesta via, tornant a l'entrada de l'exposició, ens dirigim per acabar a la Sala Brech, on la intervenció *Els objectes de la iaia Conxa i el iaio Paco* convida als visitants més petits a pensar, escriure i dibuixar els endreços que veuen en les cases de les seves persones grans.

1. **Natura[mente]**. Obra de cocreació
2. **Quimera**. Paula López Ortega
3. **Retornar al mar**. Gianna Moreno Panades
4. **Memòria. La memòria de Laura**. Ainhoa Aldana Escobedo
5. **Bosc**. Alicia Campo Bescós
6. **Cusín**. Carlota Arroyo Obis
7. **Miques de pa o fites en el camí II**. Obra de cocreació
8. **D'allò que ens deixen. Compartim els nostres racons**. Obra de cocreació participativa
9. **Els objectes de la iaia Concha i el iaio Paco**. Obra de cocreació participativa

Natura[mente]

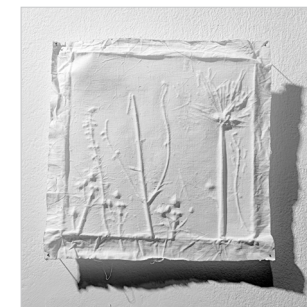
Obra de cocreació

Mari Avetisyan
 Sara Bufi Casalderrey
 Dalia Canals Seix
 Aleix Casas Ingles
 Martina Chiochio
 Ainara Lobato Morales
 Carla López Viñals
 Luis Alberto Molero Navarro
 Carla Muñoz i Ramos
 Daniel Perez Gomez
 Regina Pujades Perera
 Dunia Villanova Garcia
 Ye Caiwei

Instal·lació de peces realitzades per artistes en formació de l'assignatura *Escultura I*, curs 23-24, del Grau en Belles Arts de la Universitat de Barcelona, coordinats per la docent Micaela Botelho Ferreira.

Aquesta proposta fomenta el treball col·lectiu, generant un canvi en la concepció que les artistes en formació tenen de la natura i la necessitat de pensar i viure en un món amb criteris de sostenibilitat. Cal reconèixer la bellesa del món natural i la importància de l'educació ambiental, connectar la preservació del medi amb iniciatives artístiques que provoquin consciència, per resoldre problemàtiques locals i globals.

A partir d'un enunciat (*Deixarem empremtes i evidències d'objectes extrets de la natura i d'espais que habitem*), de l'emmotllament en escaiola i la còpia amb tèxtil, es genera una obra que interpreta els relleus i registres de formes orgàniques cada vegada més absents en el que ens envolta. Una natura idealitzada en blanc, que refereix a hàbitats en desaparició i a l'estimulació del seu record. Testimonis senzills en material i forma.

Quimera

Paula López Ortega
@polloart14

«*Quimera* és una representació de mi mateixa, del que soc, gràcies a les dones importants de la meua vida. La quimera és l'ideal d'allò que m'agradaria arribar a ser. Quan veig a una persona i la conec més de prop, li assigno un animal al qual crec que s'assembla físicament. En aquest cas, la quimera és la unió del lleó (el meu animal), l'estruç (la meua mare), el pardal (la meua àvia), la cabra (la meua germana) i la serp bicèfala (la meua millor amiga). Banyes de cabra, ales de pardal, potes d'estruç i cua de serp bicèfala. Metalls reciclats, ossos i fustes.»

Retornar al mar

Gianna Moreno Panades
@gia_estudi

«*Retornar a la mar* neix de l'amor i el respecte profund per la naturalesa. A través de dues peces de joieria en vidre, *Abraça'm* (2023) i *Respirar* (2023), fràgils i delicades, però també resistents i duradores, faig valdre la biodiversitat i la seva bellesa.

Aquest projecte està basat, per una banda, en l'experimentació i la tecnificació del procés del *flamework* i el *fuming* en la joieria contemporània en vidre. Per l'altra, esdevé de l'exploració formal sobre la importància i valor mediambiental dels ecosistemes de la mar Mediterrània, a partir de dues de les seves espècies endèmiques: el coral vermell i la posidònia. El vidre, com material que té valor de ser alhora present i absent, imposa silenci, consciència i sensibilitat sobre el que representa –i sobre el que ja no hi és.»

Memòria. La memòria de Laura

Ainhoa Aldana Escobedo
@ainhmaa

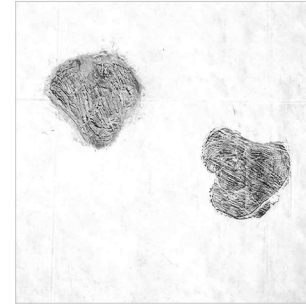
«Als deu anys, la Laura, la meva àvia, era una nena que acostumava a mirar per la finestra, asseguda en la seva petita cadira de fusta. Ara que en té seixanta-nou, la Laura és una dona que, encara que s'assegui en una altra cadira, continua mirant per la finestra mentre pensa en les seves inquietuds i recorda moments passats. Aquests records, a vegades difícils, han estat necessaris perquè sigui qui és.

El projecte *Memòria* és la interpretació, segons les vivències de Laura, d'algunes d'aquestes cadires en les quals s'ha assegut al llarg de la seva vida. Tancament d'un procés de recerca i producció que s'ha estès en diversos anys, el resultat és un conjunt escultòric de cinc cadires de metall de diferents mides i tonalitats de color blau, que reflecteixen els seus records, llunyans i pròxims, i les emocions que els acompanyen: la construcció de l'individu a partir de múltiples capes de memòria.»

Bosc

Alicia Campo Bescós
aliciacampo.carrd.co

«*Bosc* vol reflexionar sobre la pèrdua dels boscos i la nostra relació amb l'entorn. Des dels seus alborns, les societats humanes ja començarem a modificar el paisatge a la nostra mida. Des de llavors, hem anat accelerant aquesta transformació de l'entorn d'una forma cada vegada més tòxica i incompatible amb la vida –la nostra inclosa. Per sortir d'un control social biopolític que ens aboca a no reflexionar i a quedar immòbils ens cal una profunda reflexió crítica.

Plantejo tornar a la deriva pels espais naturals, per poder-los contemplar, aturar-nos, respirar i reflexionar. *Bosc* vol reivindicar aquests espais i, dins d'ells, els arbres com a símbol de la vida. Generalment, els arbres viuen més anys que nosaltres, però d'alguna manera estem donant-li la volta a aquest fet, a través del canvi climàtic i d'incendis anuals. Les sequeres extremes i recurrents, com la que vivim ara mateix, provoquen la mort d'arbres mediterranis que no hi estan preparats. Hauríem de ser-ne conscients i actuar, abans que només ens quedin arbres de ferro, industrials.»

Cusín

Carlota Arroyo Obis
@karlotta_arroyo

«*Cusín* és un projecte personal de recuperació de la memòria familiar materna que s'ha estès entre els anys 2019 i 2023. En ell cobren especial importància el ganxet, activitat que la meua àvia practicava amb assiduitat, i que va deixar de practicar-se en la meua família quan ella va morir fa nou anys; i la casa materna, abandonada des d'aquest mateix moment, actualment en avançat estat de deteriorament. Des d'aquests plantejaments, es projecten diverses peces que per si mateixes podrien comptar amb entitat i sentit propis, però que en el seu conjunt serveixen d'il·lustració o registre d'aquest procés de recerca i reflexió.

Raíces (2019) és la primera petita composició a ganxet que vaig aconseguir desenvolupar després d'algunes proves i modestos intents d'aprendre a «ganxillar» de manera autodidacta. Plantejada a mode d'il·lustració de la meua genealogia familiar materna, i malgrat la seva evident senzillesa, està carregada d'elements simbòlics i significats personals.

Ser Penélope en un confinamiento (2020-2021) parteix de la trobada casual del costurer de la meua àvia, que contenia diverses de les mostres de patrons de punt de ganxet que havia anat reproduint durant anys –normalment, des de la detinguda observació i la memòria–, i que li servien de base per a la infinitat d'obres que va arribar a elaborar. Coincidint amb l'inici d'aquell estrany període que va confinar els nostres cossos, em vaig disposar a imitar-les una a una, sense més ajuda que la seva observació atenta; provant d'emular (en la mesura de les meves limitacions) la forma en què ella aprenia, i des de la fictícia il·lusió d'aprendre directament d'ella sense intermediació.

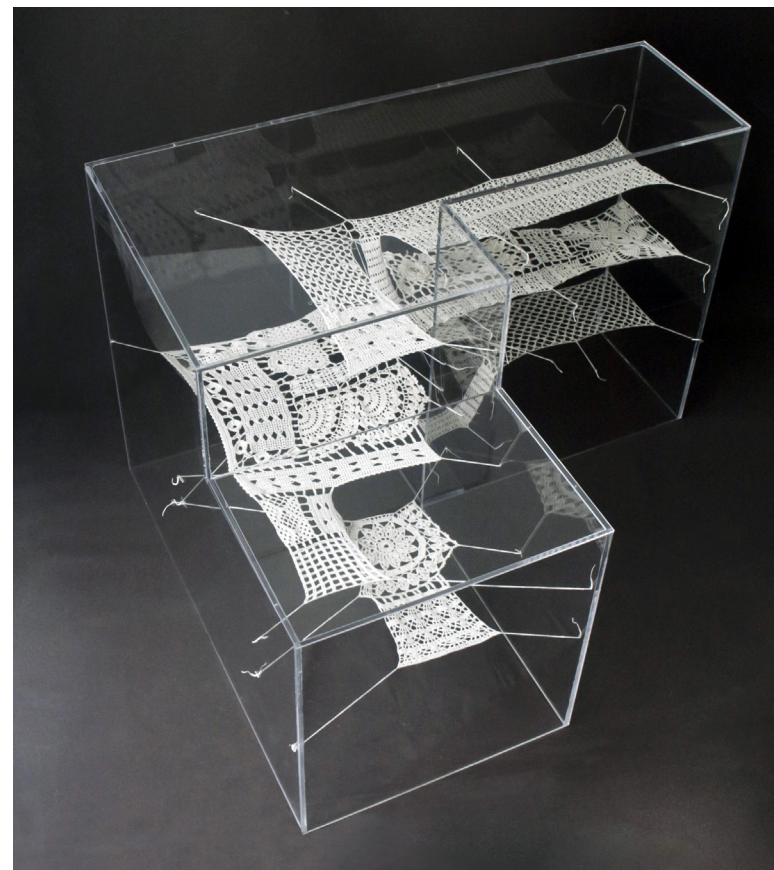
A *Arqueologías incorpóreas* (2021), visito en ocasions reiterades els únics vestigis transitables que dispo de la casa: d'una banda, les fotografies en les quals apareix retratada formant part de la nostra memòria familiar, a la recerca dels motius i patrons que la vesteixen i adornen; d'altra banda, el seu entorn immediat, del que recullo textures mitjançant la tècnica del frottage. Donada l'absència de registres d'algunes habitacions, emprenc una cerca extensiva a internet, especialment en portals de cerca d'habitatge, i recullo imatges que em remetien a la casa pròpia.

Davant d'aquesta col·lecció (o arxiu) de rastres incorporis, neix la pulsó de fixar-los o materialitzar-los. Trio fer-ho sobre retalls de llençols vells que havien per-

tangut a la meua família. La tècnica emprada –transfer mitjançant acetona– es va revelar com a paradigmàtica de l'experiència: un procés tòxic, incontrolable, precari i esgotador; a vegades frustrant per infructuós, malgrat l'esforç malgrat la força aplicada; en altres ocasions –les menys– emocionant per allò vívid i evocador en el seu resultat incomplet.

Un pañuelo para (A)niceta (2021) és un homenatge a la meua iaia i a les desenes de mocadors que va arribar a elaborar de manera altruista, els quals brodava amb la inicial del destinatari, i rivetava a ganxet amb dedicació. Així com ella, d'aquesta manera, ens regalava un petit senyal d'identitat, volia jo recuperar el motiu de la seva, desconegut fins al moment en què reprenc la recerca sobre els seus incerts orígens, el rastre dels quals s'esvaïa en l'Antiga Casa de la Maternitat de la ciutat de Barcelona.

Casa Calistro (2022-2023) beu de l'experiència de les peces anteriorment desenvolupades i s'erigeix com la culminació de l'objectiu final del procés: restaurar la memòria de la casa, i per extensió, la de la meua iaia i la meua família, des del ganxet i la memòria. La resolució de la peça es planteja a partir del traçat de la casa dibuixat des de la memòria, transcrit al llenguatge del ganxet, de manera que cada habitació està representada amb un patró diferent i compta amb una simbologia pròpia. La seva concepció tridimensional i orgànica, fràgil i carregada de tensions –com la casa–, permet que l'espectador la pugui recórrer des d'infinat d'angles, trobant una experiència diferent en cadascun d'ells i en el temps.»

Miques de pa o fites en el camí II

Obra de cocreació

Un *quilt* realitzat per artistes en formació del grup T1, curs 22-23, de l'assignatura *Art i Teixit/Unitat d'Experimentació Artística «Nous Recobriments i Contingents en Art»*, del Grau en Belles Arts de la Universitat de Barcelona, amb el professorat Andrea Martínez Arroyo, Eulàlia Grau Costa i Joan Miquel Porquer Rigo. Una activitat col·lectiva proposada en el seminari específic en tècniques de *patchwork* i punt de creu d'aquesta matèria, impartit per l'artista tèxtil Marta Subirana Pedraja.

Es va treballar a partir del concepte de *quilting* o *quilt art* com a cocreació. Així, es va plantejar l'elaboració d'un *patchwork* de petit format per part de l'alumnat per aproximar-se a aquesta tècnica, treballant a partir d'un marc conceptual comú: construir una narració lineal i que es pugui enrotllar, a partir de fragments interconnectats cosits pels seus extrems —tot prenent com a referència el format de pergamí il·lustrat japonès, l'*emakimono*.

Cada fragment de la narració respon a una de les combinacions de verb d'*acció+objecte* postulades per Francesco Careri al llibre *Walkscapes. El andar como práctica estética* (Gustavo Gili, 2002), amb els que convida la persona lectora a explorar espais de la ciutat contemporània. Des d'aquí, el grup genera un relat d'escenes divergents amb un fil conductor que el públic, com a miques de pa o com a fites en un camí, ha de saber trobar.

D'allò que ens deixen. Compartim els nostres racons

Obra de cocreació

Obra composta d'objectes quotidians, nous i antics, que diferents persones han anat aportant les diferents ocasions que aquest projecte, des de 2022, s'ha exposat en diversos espais arreu de Catalunya. Peces que provenen de Barcelona, de Manlleu, de Vilassar de Mar i, fins i tot, de la Colònia Güell, a tocar de Sant Boi de Llobregat.

Es convida al públic a dur algun objecte quotidià que tingui en un racó de casa i que li hagi deixat algú al marxar (un familiar, una amigat, algun parent llunyà), amb l'objectiu de construir un arxiu de memòria conjunta, que ajudi a imaginar i reflexionar sobre herències domèstiques. Un póster a la sala indica els passos per deixar exposats i registrar les diverses penyores:

Com pots participar d'aquesta obra?

1. Primer, porta un objecte de casa que vulguis exposar entre els altres que hi ha les taules i taulons d'aquesta sala. Recorda: ha de ser un objecte quotidià que t'hagi deixat algú en marxar.
2. Seu sobre un dels coixins o, si no pots, demana una cadira o un tamboret al personal del CCCA.
3. Omple una fitxa amb la descripció de l'objecte i qual-sevol informació que vulguis donar sobre el mateix (la seva història, d'on prové, qui te'l va deixar...) i les teves dades de contacte (correu electrònic).
4. Consulta a l'arxivador el número de l'última fitxa que s'ha escrit. Posa un gomet amb el número que ve a continuació a la teva fitxa.
5. Identifica el teu objecte amb una etiqueta i un gomet amb el mateix número que has posat a la fitxa.
6. Col·loca la fitxa a l'arxivador i l'objecte en una de les taules. Ja està exposat!
7. Si una vegada ha acabat l'exposició, vols recuperar l'objecte, indica-ho a la fitxa. Vine a buscar-lo a partir del dia 16 de març de 2024, en els horaris que el CCCA està obert.

Els objectes de la iaia Concha i el iaio Paco

Obra de cocreació

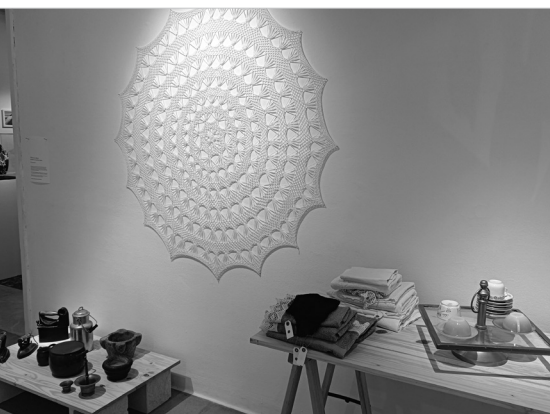
Des del comissariat de l'exposició, a la Sala Brech del CCCA convidem el públic infantil a pensar sobre els objectes que poden tenir al seu voltant i les històries que contenen. A partir de diversos enunciats i de material de dibuix i escriptura en la taula de la sala, els demanem que generin imatges i narracions per omplir les parets d'aquells objectes que són importants.

«Som la iaia Conxa i el iaio Paco. Segur que ens coneixes i que ens has vist passejar per Sant Boi, per la muntanyeta, pel mercat o pel passeig del riu. Hem portat alguns objectes de casa nostra. Saps què són o perquè serveixen? Algun ja era dels nostres avis!»

Volem demanar-te que dibuixis aquests objectes a la teva manera o, millor, que dibuixis altres objectes que records de casa dels teus avis, besavis, oncles, o de la casa de la família al poble. Si vols, pots escriure també una petita història sobre les coses que has dibuixat (Què són? On estan?)

Volem omplir les parets amb els teus dibuixos i les teves històries, i també les d'altres nens i nenes. Et proporcionarem tot el que necessitis perquè dibuixis i escriguis! Ens ajudes? Ens ho passarem molt bé!»

«Els objectes que ens presenten la iaia Concha i el iaio Paco formen part de la seva vida i la seva llar. Els objectes mereixen un gran respecte perquè formen part de la història de les persones, dels seus records i de les seves emocions. Parla amb les persones grans, demana que t'ensenyin els seus objectes i t'expliquin les seves històries.»

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

Can Castells Centre d'Art

Carrer de Lluís Castells, 16. 08830
Sant Boi de Llobregat, Barcelona

cccasantboi.cat
santboi.cat

EXPOSICIÓ

Troballes i trobades

Artistes novells del Grau en Belles Arts de la Universitat de Barcelona

Del 27 de gener al 16 de març de 2024

Comissariat: Joan Miquel Porquer Rigo, Rafael Romero Pineda, Andrea Martínez Arroyo i Micaela Botelho Ferreira (Direcció artística); Joanjo Esteban Castaneda, Eulàlia Grau Costa, Jaume Ros Vallverdú i Manuel Morales Espinosa (Gestió cultural).

Amb la col·laboració de: Grup d'Innovació Docent Consolidat ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social, GINDOC-UB/162), Grup d'Innovació Docent MIMA (Memòria i Matèria Artística, GINDO-UB/188), Grup ApS(UB) – Facultat de Belles Arts i Equip deganal de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Un projecte de col·laboració amb conveni entre Can Castells Centre d'Art i la Universitat de Barcelona, Facultat de Belles Arts.

CATÀLEG

Coordinació: Joan Miquel Porquer Rigo, Rafael Romero Pineda, Andrea Martínez Arroyo i Micaela Botelho Ferreira.

Disseny: Joan Miquel Porquer Rigo.

Edició de: Grup d'Innovació Docent Consolidat ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social – GINDOC-UB/162) de la Universitat de Barcelona i Can Castells Centre d'Art.

Textos: les seves respectives autories.

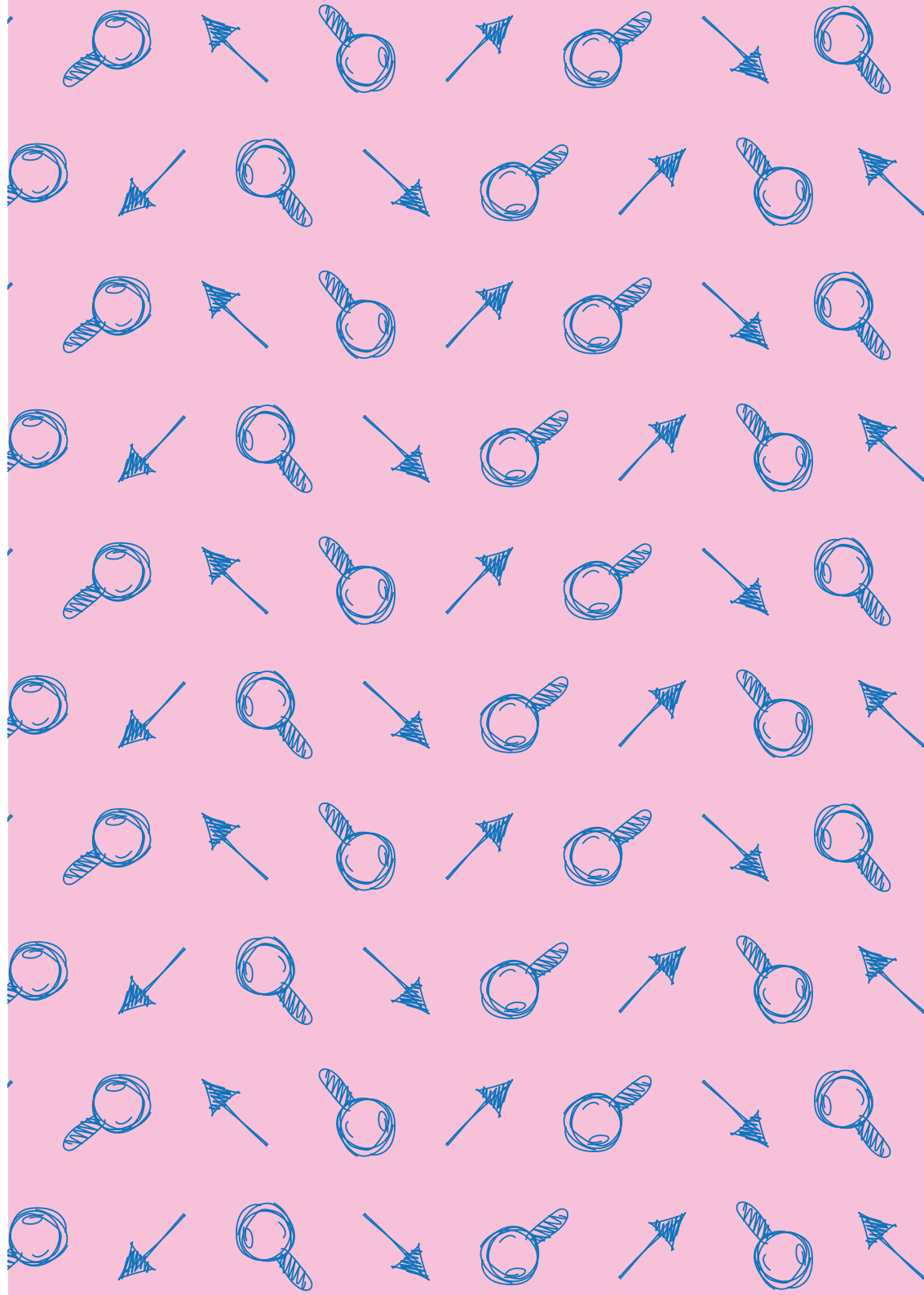
Fotografies: les seves respectives autories.

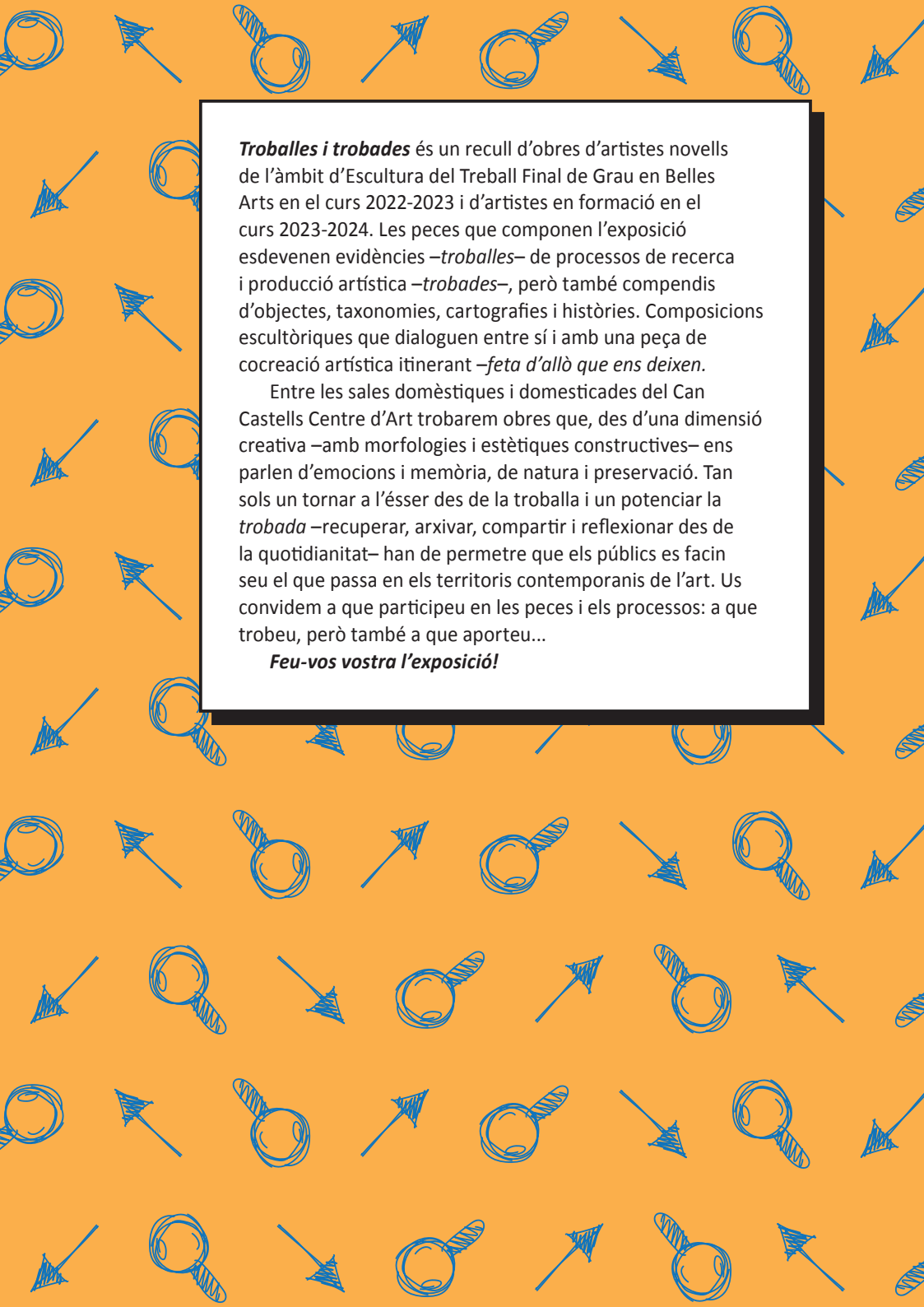
Col·lecció: Quaderns d'ATESI, número 3

ISBN: 978-84-09-58383-6

Aquesta edició té una llicència CC BY-NC-SA 4.0 Internacional.

Termes i condicions a <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Troballes i trobades és un recull d'obres d'artistes novells de l'àmbit d'Escultura del Treball Final de Grau en Belles Arts en el curs 2022-2023 i d'artistes en formació en el curs 2023-2024. Les peces que componen l'exposició esdevenen evidències *–troballes–* de processos de recerca i producció artística *–trobades–*, però també compendis d'objectes, taxonomies, cartografies i històries. Composicions escultòriques que dialoguen entre sí i amb una peça de cocreació artística itinerant *–feta d'allò que ens deixen.*

Entre les sales domèstiques i domesticades del Can Castells Centre d'Art trobarem obres que, des d'una dimensió creativa *–amb morfologies i estètiques constructives–* ens parlen d'emocions i memòria, de natura i preservació. Tan sols un tornar a l'ésser des de la troballa i un potenciar la *trobada* *–recuperar, arxivar, compartir i reflexionar des de la quotidianitat–* han de permetre que els públics es facin seu el que passa en els territoris contemporanis de l'art. Us convidem a que participeu en les peces i els processos: a que trobeu, però també a que aporteu...

Feu-vos vostra l'exposició!